

RFWP.310.1.2021

Indywidualna Interpretacja Przepisów Prawa Podatkowego

Burmistrz Miasta i Gminy Sanniki, działając na podstawie art. 14 j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 ze zm. dalej „o.p.”) w odpowiedzi na wniosek podatników

reprezentowanych przez

o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia

., datowany na dzień
nieruchomości

r. w sprawie dotyczącej podatku rolnego i podatku od

postanawia

- 1. uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości wg stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, grunt bezpośrednio zajęty pod panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą z wyłączeniem urządzeń przesyłowych, zaś pozostała powierzchnia gruntów o użytku rolnym w tym pasy pomiędzy panelami fotowoltaicznymi podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem rolnym,**
- 2. uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w zakresie opodatkowania gruntu zajętego przez urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej oraz pasy technologiczne podatkiem rolnym,**

3. uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w zakresie opodatkowania gruntu po zmianie klasyfikacji zajętego przez urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej oraz pasy technologiczne podatkiem od nieruchomości według stawki właściwej dla gruntów pozostałych.

UZASADNIENIE

W dniu r. do Burmistrza Miasta i Gminy Sanniki wpłynął wniosek podatników reprezentowanych przez o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawcy są właścicielami gruntów rolnych, na których prowadzą działalność rolniczą. Na podstawie zawartej umowy dzierżawy, część działki o nr ewid. obręb ewidencyjny o powierzchni nie mniejszej niż została wydzierżawiona przez właścicieli gruntów w celu wybudowania farmy fotowoltaicznej. W skład farmy wchodzi panele fotowoltaiczne służące do produkcji energii elektrycznej posadowione na stelażach oraz infrastrukturę towarzyszącą w postaci dróg, ogrodzenia oraz urządzeń przeznaczonych do przesyłu energii elektrycznej, tj. kable niskiego i średniego napięcia oraz urządzenia elektroenergetyczne (transformatorowe, rozdzielcze i pomiarowe) dalej jako „urządzenia przesyłowe”. W części nie zajętej przez panele fotowoltaiczne, urządzenia elektroenergetyczne i inną infrastrukturę towarzyszącą powierzchnia wydzierżawionej działki pozostanie biologicznie czynna. W trakcie realizacji inwestycji klasyfikacja części lub całej powierzchni dzierżawionych gruntów zajęta przez panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą może ulec zmianie jako inne niż użytki rolne (prawdopodobnie Ba lub Bi).

W związku z powyższym zadali następujące pytania:

1. Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości wg stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej będzie grunt bezpośrednio zajęty pod panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą, w z wyłączeniem urządzeń przesyłowych, o których mowa w pyt. 2, natomiast pozostała powierzchnia wydzierżawionego gruntu mająca użytek rolny, w tym pasy pomiędzy panelami fotowoltaicznymi, podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem rolnym?

2. Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym powierzchnia gruntów zajęta przez urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy, pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich, powinny być opodatkowane podatkiem rolnym, jeżeli grunty na których znajdują się te urządzenia, będą sklasyfikowane jako użytki rolne?
3. Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przypadku zmiany klasyfikacji gruntów z użytków rolnych na inną kategorię użytków (np. jako tereny przemysłowe) powierzchnia gruntów zajęta przez urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy oraz pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości według stawki właściwej dla gruntów pozostałych, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c) u.p.o.l.?

Stanowisko wnioskodawców

Ad. 1 Zdaniem zainteresowanych, w przedstawionym zdarzeniu przyszłym przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości wg stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej będzie grunt bezpośrednio zajęty pod panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą (z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pyt. 2), zaś pozostała powierzchnia gruntów o klasyfikacji użytku rolnego wydzierżawionej części działki podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem rolnym zgodnie z art. 1 ustawy o podatku rolnym w zw. z art. 2 ust. 2 u.p.o.l.

Ad. 2 W ocenie zainteresowanych, w przedstawionym zdarzeniu przyszłym powierzchnia gruntów sklasyfikowana jako użytki rolne i zajęta przez urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy, pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń oraz strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich – stanowić będą przedmiot opodatkowania podatkiem rolnym zgodnie z art. 1 w zw. z art. 2 ust. 3 ustawy o podatku rolnym w zw. z art. 1a ust. 2a pkt 4 u.p.o.l.

Ad. 3 W przypadku zmiany klasyfikacji gruntów z użytków rolnych na inną kategorię użytków (np. tereny przemysłowe) powierzchnia gruntów zajęta przez urządzenia przesyłowe oraz pasy technologiczne i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich, będzie opodatkowana podatkiem od nieruchomości wg stawki właściwej dla gruntów pozostałych, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c u.p.o.l.

Stanowisko organu podatkowego

Ad. 1 Na podstawie informacji zawartej we wniosku, dzierżawca gruntów ma zamiar wybudować na gruntach rolnych farmę fotowoltaiczną. Wobec powyższego przy rozstrzygnięciu kwestii opodatkowania gruntów rolnych należy mieć na uwadze przepis art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 333), który mówi, że opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Natomiast w myśl art. 2 ust 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.) dalej jako u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają użytki rolne lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Przepis ten formułuje generalną zasadę, zgodnie z którą podatek od nieruchomości obejmuje wszystkie nieruchomości gruntowe nieopodatkowane podatkiem rolnym lub leśnym. Grunty objęte podatkiem rolnym opodatkowane będą podatkiem od nieruchomości wyłącznie w sytuacji gdy zostaną zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym pojęcie to nie jest zdefiniowane w polskim prawie podatkowym. Pojęcia gruntów „zajętych” nie można utożsamiać z gruntami „związanymi” z prowadzeniem działalności gospodarczej. NSA w wyroku z dnia 9 września 2015 r. (sygn.. akt II FSK 2010/13) wskazuje, że zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej będzie polegać na faktycznym jego wykorzystaniu w tej działalności. Może to polegać między innymi na traktowaniu danego gruntu, jako pewnego rodzaju przestrzeni służącej wykonywaniu określonego rodzaju działalności gospodarczej. Na gruncie muszą być wykonywane prace, czynności powodujące osiągnięcie zamierzonego celu związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą. Czynności te powinny być wykonywane w sposób trwały. Potwierdzeniem jest art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2168 z późn. zm.), który definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przepis ten należy interpretować mając na uwadze fakt, iż podmiot eksploatujący farmę fotowoltaiczną prowadzi działalność w zakresie wytwarzania energii. Jednocześnie trafnie podniósł WSA w Kielcach w wyroku z dnia 31 grudnia 2019 r. (I SA/Ke 446/190), zgodnie z którym określenie „związane z prowadzeniem działalności gospodarczej” użyte w art. 1a ust. 1 pkt 3, art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a, czy też w art. 5 ust.1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. jest pojęciem o szerszym zakresie znaczeniowym niż „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” (art. 2 ust. 2 u.p.o.l.). Stosownie do treści art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. (w związku z art. 5 ust.1 pkt 1 lit. a oraz art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l.) obowiązek uiszczenia podatku od nieruchomości w najwyższej

stawce wiąże się co do zasady z samym faktem posiadania gruntu (budynku lub jego części) przez przedsiębiorcę (sposób wykorzystania gruntu nie ma tu znaczenia), natomiast w przypadku gruntów sklasyfikowanych m.in. jako grunty rolne lub leśne, do objęcia ich podatkiem od nieruchomości konieczne jest spełnienie dodatkowej przesłanki, tj. zajęcia (wykorzystania) tychże gruntów na prowadzenie działalności gospodarczej.

Zdaniem organu podatkowego wydzierżawiony przez przedsiębiorcę użytek rolny jest w całości zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza, a więc powinien być opodatkowany podatkiem od nieruchomości według stawek najwyższych, tj. stawek o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a) u.p.o.l. Głównym celem wydzierżawienia użytków rolnych pod elektrownię fotowoltaiczną, jak sami Zainteresowani podnoszą, jest jej budowa. Tego typu teren bywa niejednokrotnie ogrodzony, co w przedmiotowej sprawie będzie miało miejsce, celem ochrony znajdujących się w jego granicach obiektów i urządzeń. W ten sposób dochodzi do wyraźnego wyodrębnienia użytku rolnego na zajęcie na wykonywanie działalności gospodarczej. Organ podatkowy stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie należy uznać nie tylko powierzchnię faktycznie zajętą przez panele fotowoltaiczne i inne urządzenia niezbędne do ich prawidłowego funkcjonowania, ale również przestrzeń dzielące rzędy paneli fotowoltaicznych. Należy zauważyć, że pełne wykorzystanie potencjału paneli wymaga odstępów na tyle dużych, aby poszczególne panele fotowoltaiczne nie zacięniały się wzajemnie. Potwierdzeniem na to jest wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 kwietnia 2018 r. (I SA/LU 26/18), który podkreślił, że „nie tylko grunt znajdujący się bezpośrednio pod panelami fotowoltaicznymi „bierze udział” w wytwarzaniu energii, ale również odstępy pomiędzy zainstalowanymi panelami zapewniają sprawne i efektywne wykorzystanie paneli. Także użytki rolne pomiędzy panelami a ogrodzeniem należy traktować jako „zajęte” na prowadzenie działalności gospodarczej, biorąc pod uwagę zarówno możliwość jak i konieczność zabezpieczenia wolnej przestrzeni do wykonywania wszelkich prac konserwacyjnych, naprawczych czy porządkowych w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania wybudowanej farmy fotowoltaicznej.” Utrzymanie w należyтым porządku przestrzeni pomiędzy obiektami farmy fotowoltaicznej jest konieczne dla ich prawidłowej eksploatacji.

Podobny pogląd jest prezentowany w literaturze przedmiotu (por. R. Dowgier, Podatek od nieruchomości: użytki rolne zajęte pod farmę fotowoltaiczną, Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych 2020, nr 2, str.44; B. Pahl, Opodatkowanie użytków rolnych zajętych na farmy fotowoltaiczne, Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych 2020, nr 7, str. 35 – 40).

Według organu wydzierżawiony grunt służyć ma założeniu i prowadzeniu farmy fotowoltaicznej. To, że na terenie będzie możliwość np. uprawy roślin, czyli teren będzie częściowo

czynny biologicznie nie zmienia faktu, że teren ten jest zajęty na prowadzenie farmy fotowoltaicznej. A zatem w przedmiotowej sprawie, mając na uwadze przytoczone we wstępie przepisy, gdy dany grunt jest zajęty nawet w części na działalność inną niż rolnicza, to grunt ten niezależnie od klasyfikacji w ewidencji gruntów i budynków powinien być opodatkowany podatkiem od nieruchomości, nie ma możliwości prowadzenia prawidłowej, pełnej i racjonalnej działalności rolniczej.

Istotne znaczenie dla takiego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy mają wywody zawarte w wyroku WSA w Warszawie z dnia 07 maja 2019 r. (III SA/Wa 1932/18). W wyroku tym, Sąd stwierdził, iż w świetle art. 1 ustawy o podatku rolnym nie ma znaczenia to, czy na tym terenie będzie – czy też nie będzie wykonywana działalność rolnicza. Istotne jest to, że jeśli teren jest zajęty na wykonywanie działalności gospodarczej – to ta okoliczność niejako „wyjmuje” go z opodatkowania podatkiem rolnym i przesuwają w zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Jednocześnie Sąd podniósł, że nawet jednoczesne prowadzenie na danym terenie działalności rolniczej i gospodarczej – daje pierwszeństwo opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, a podatek rolny jest wykluczony z mocy art. 1 ustawy o podatku rolnym („... z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza”). Zgodnie z tym przepisem teren (grunt) jest wyłączony z opodatkowania podatkiem rolnym nie tylko gdy jest zajęty „wyłącznie”, w stu procentach na prowadzenie działalności gospodarczej i nie tylko wtedy, gdy działalność rolnicza jest tam wykluczona lub znacznie ograniczona, wystarczy, że grunt jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej.

Organ podatkowy powołuje się przy tym na orzecznictwo sądów administracyjnych w zakresie opodatkowania lasów, na których znajdują się linie elektroenergetyczne, który można odpowiednio odnieść do użytków rolnych, na których usytuowana jest elektrownia fotowoltaiczna (wyrok NSA z 4 lipca 2017 r. II FSK 1540/15, wyrok NSA z 9 marca 2017 r. II FSK 1987/15, wyrok WSA w Gdańsku z 7 marca 2018 r. I SA/Gd 1641/17 oraz WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 7 marca 2018 r. I SA/Go 6/18).

Biorąc powyższe pod uwagę, organ interpretacyjny stwierdził więc, że grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, na których znajdują się elementy tworzące elektrownię fotowoltaiczną, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od całej powierzchni zajętej według stawek najwyższych, tj. stawek, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. Jednocześnie organ nie podzielił w pełni stanowiska prawnego zaprezentowanego przez Zainteresowanych, a także powołując się na przedstawione stanowisko doktryny nie uznał za wyczerpujące i zgodne z aktualnym stanem prawnym oraz adekwatne do zaprezentowanego zdarzenia przyszłego.

Ad. 2 i 3 Zgodnie z art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1740) za urządzenia przesyłowe uznaje się urządzenia, które służą do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne, które nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzą w skład przedsiębiorstwa. Jak słusznie wskazał Wnioskodawca, do tych urządzeń możemy zaliczyć: kable niskiego i średniego napięcia oraz urządzenia elektroenergetyczne (transformatorowe, rozdzielcze, pomiarowe), które służą do odprowadzania energii elektrycznej.

Z początkiem 2019 r. do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku rolnym dodano przepisy określające sposób traktowania gruntów, z których korzystają przedsiębiorcy w związku z posadowieniem infrastruktury. Zmiany objęły m.in. dodanie do art. 1a u.p.o.l. dodatkowego ust. 2a pkt 4. Przepis ten stanowi, że za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej nie uznaje się gruntów:

- a) przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80), wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej,
- b) zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w lit. a, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń,
- c) zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w lit. a, służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach
- chyba, że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w lit. a

Taką regulację znajdujemy również w art. 2 ust. 3 ustawy o podatku rolnym. Ze zmienionych przepisów wynika, że sam tylko fakt posadowienia na gruncie infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej nie skutkuje uznaniem gruntu za zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej. Jest tak tylko wtedy, gdy grunt ten jest jednocześnie związany z prowadzeniem działalności innej niż działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub wchodzi w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, jak również w przypadku, gdy jest w

posiadaniu samoistnym, użytkowaniu wieczystym lub jest własnością przedsiębiorcy prowadzącego taką działalność.

Zdaniem organu grunt, na którym posadowiona jest farma fotowoltaiczna, nie może być uznany za grunt wskazany w art. 1a ust. 2a pkt 4 u.p.o.l oraz w art.2 ust.3 ustawy o podatku rolnym. Obiekty wchodzące w skład farmy nie mogą być uznane za elementy przedsiębiorstwa przesyłowego. Wprawdzie są połączone sieciami przesyłowymi (dystrybucyjnymi), ale ich nie tworzą. Stanowią one przedsiębiorstwo wytwarzające. Celem wzniesienia farmy jest przemysłowe wytwarzanie energii elektrycznej, która następnie ma być odsprzedawana do sieci przemysłowych. Stanowi ona więc zabudowę przeznaczoną na działalność produkcyjną polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej. Podsumowując planowana inwestycja stanowi kompleksowy obiekt produkcyjny, który służy ściśle określonej celowi, tj. wytwarzaniu energii elektrycznej.

Podobny pogląd jest prezentowany w literaturze przedmiotu (por. B. Pahl, Opodatkowanie użytków rolnych zajętych na farmy fotowoltaiczne, Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych 2020, nr 7, str. 35 – 40).

Analogiczna sytuacja będzie w przypadku, gdy grunt, na którym usytuowana będzie farma fotowoltaiczna łącznie z urządzeniami przesyłowymi nie będzie użytkiem rolnym. Grunty oznaczone symbolem np. Ba lub Bi podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Nie ma znaczenia kto jest właścicielem tak wykorzystywanych gruntów, ponieważ istotny jest status podmiotu władającego nimi, czyli dzierżawca, który jest przedsiębiorcą.

W związku z powyższym grunt oznaczony w ewidencji gruntów i budynków jako Ba lub Bi, na którym posadowione będą urządzenia przesyłowe nie może zostać opodatkowany zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c według stawki przewidzianej dla gruntów pozostałych, lecz według stawki dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l.

Reasumując, ze względu na złożony charakter farmy wszystkie elementy, w tym panele fotowoltaiczne, inwertery, urządzenia przesyłowe, elementy konstrukcyjne są ze sobą zintegrowane, połączone w pewną całość użytkową. W ocenie organu farma fotowoltaiczna tylko w połączeniu ze wszystkimi elementami stanowi całość techniczno użytkową i może spełniać swoją funkcję oraz stanowić źródło energii odnawialnej. Wobec powyższego, wydierzawiony grunt, na którym wybudowana zostanie farma jest w całości zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej, a więc powinien być opodatkowany podatkiem od nieruchomości według stawek najwyższych, tj. stawek o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a) u.p.o.l.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu datowania interpretacji.

Pouczenie:

1. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu do usunięcia naruszenia prawa organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu.
2. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach) w terminie 30 dni od dnia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania.
3. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.
4. Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Burmistrz
Miasta i Gminy Sanniki

Gabriel Wieczorek

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

Do wiadomości:

- 1.
- 2.

